

Като погледнешъ единъ човѣкъ, по очитѣ ще забѣлѣжишъ дали те разбира или не. Когато не те разбира, очитѣ му сж мѣтни. — „Ахмедъ бурада, акжлъ дишарда“, както казватъ турцитѣ, т. е. Ахмедъ е тука, но умѣтъ му е отъ вѣнка. Когато човѣкъ ви разбира, вие виждате неговия проникателенъ погледъ фиксиранъ и долавяте, че той разбира всичко и че има връзка съ отношенията на нѣщата. Всѣки отъ васъ знае туй. Мнозина казватъ: „азъ го усѣщамъ“. Хубаво, но трѣбва и да го далавяшъ съ ума си. Ако ти си слушалъ само свидѣтелството на твоего сърце, а не и свидѣтелството на ума, ти си на кривъ пѣтъ на развитие. Ако свѣтлината въ тебе работи повече, отколкото топлината, пакъ си на кривъ пѣтъ. Нѣкой пѣтъ у васъ чувствата сж интензивни. Като дойдатъ въ извънмѣрна радостъ дѣцата почватъ да скачатъ, слѣдъ туй настане въ тѣхъ прѣходно състояние, и тѣ почватъ да плачатъ; тази радостъ не е естествена. При възпитанието трѣбва да се създаде едновременно работа и за сърцето, и за ума. И азъ ви моля, когато нѣкой човѣкъ говори, никога да не го спирате съ своитѣ мисли. Ако не искате да го слушате, отдалечете се. Дъщерята каже на майка си; „Азъ не искамъ да те слушамъ“, или майката каже на дъщерята: „Азъ не искамъ да те слушамъ“. Този, който не иска да слуша, повтарямъ, нека се отдалечи. Много пѣти се случва и друго: дѣтето се въодушевило отъ това, което учителятъ е разправилъ при урока, дохожда въ къщи и почва да го разправя на майката, а тя изведнажъ рече: „Махни се — не искамъ да слушамъ твоитѣ глупости“. Въ този случай майката прави голѣмо прѣстѣпление. Тя трѣбва да изслуша своето дѣте, да чуе какво му е казалъ учителятъ: то дава, своето свидѣтелство. Слѣдъ като го прѣкъсне така грубо 10—20 пѣти, дѣтето сигурно ще хване кривия пѣтъ въ живота — това е пототнение на ума. Нѣкой пѣтъ пѣкъ сърцето на дъщерята се е въодушевило, но майка ѝ, като се оженила станала философа, ще я спре съ думитѣ: „Не се води по глупоститѣ на твоего сърце, не го слушай! — Парички, парички! Желанията на сърцето сж илюзии на мадежъта — трѣбва месце за ядене“. И днесъ спиратъ крѣхката душа на дъщерята — това не е важно. утрѣ онова не е важно — и тя стане като майка си и почне да казва: „Това е глупаво“.